

Ինձի, շնորհ վե՛ 3ինձի սահիֆե՛ 72- 5
 Ինձի սահիֆե՛ 11բ. 10բ. հա. » 3
 Մե՛վաւորը նաֆիայա տաիւր պէնալե՛
 մե՛հանէն գապուլ օլունանադ վե՛ տէր
 օլունմայան էլբրադ իւտե՛ օլունմայանադ

Իտալեիանների Սթանդարտ Գրուր Այի ճառախոսնե ինունք 20 Յիլիկիկան մալիկաաւնաա ալը : Քհաճճիկի մէկաաա հաղորդաա կաղեթանըն սահիպ զէ մշաուր :

ՏԻԳՐԱՆ ՃԻԿԼԷԻԿԱՆՆԵՐԻ միւրաճաաթ օրոնա :

սիրտըստ մարտի 17 թվական

պիգոցնտա վուգուաթ օյմամը տըր
Սելանիք միւվարետաթը հագ-
գընտա Եւնանիսիման հիւքնեթիթ
թարաֆըրտան վաղ օլընէն 10 կիւն-
լիւք գարանթիւնա եվկէրի կիւն-
տէն իթիպարէն 5 կիւնէ թէպիլ
իսթիլէ տիր :

ԱԶԳԱՅԻՆ

Տիւն Ութօրք եթթուը օյմազ
միւնսէպէթիթլէ, Բաթիլք Ամնէ
Տ. Խորէն Սրբազան հարթթիթի
Մալր Եկէդեցիտէ մութանթան պիր-
տու իթիթէ Գուտտազ Շերիթ թաշ-
տու իթիթլէ, վէ մէշըիւր եթթու-
յա միւնտսիպ պիր քարիզ սէօյլէ-
միշ տիր :

ԱԶԴ

Ս. Եկեղեցույ Գառուարժան Եկեղեցական Դասն եւ Թաղ. Խորհուրդն

Գեր. Տէր Դաբրիէլ Մ. վարդապետ ձե-
վահերեւոն՝ Յունուար 16 յառաջիկա
կիրակէ առաւօտ յատուի Ս. Պատարագ
մատուցանի եւ Հոգեհանգստեան Պաշ-
տան խառանքի ու ծառայութեան ինչ

Հոգի Իսկիւնաբուն, Ի հանդիսս հոգւոց
հրջանկայիշատակ ծնողաց բարերար
Տեարց՝ Վսեմ. Մաթնւս եւ ԱրիկնՆհեան
հարազատաց (ԿԵԷԷ)
13 յունիս 1894

Ս. ՓՐԿԻԶ ԽԱՍԹԱԽԱՆԷՍԻ
Հողաբարձութիւնս շնորհակարու
Թեան և հասցեն 11 11 11

(Մինչ ցվերջ դեկտեմբերի 1893)

Նախորդ ցուցակին գումարը	37866
Տեղաբնիկ Գաբրիելյան	1080
Նշան Գաբրիելյան	1080
Սիմոն և Սեդրակ Մաքսուտյան	864
Մանուկ և Բարսեղյան	120

Համարձում Սուճեան	324
Թովանէս Պէյլիկեան	216
Զյոն Սիրաքեան	163
Պետրոս Գարակէօզեան	108
Նազարէթ Գասպարեան	108

Գումար 42240

*
**

Մեծ. Սահակ էֆ. Արրահամյան բա-

(100) հարիւր զը. փոխան ծաղկեփուն-
ջի՝ հանգուցեալ Տիկին Սէլվահանսի
յուզարկաւորութեան առթիւ :

Ի դիմաց Հոգար. Ազգ. Հիւանդանոցի

Վ. ԱՄԵՆԱԴԱՐԻ Վ. ԱՄԵՆԱԿԱՐԻ
ՍՐԲԻՆ Թ. ԹԱԶԵՆ Բ. Կ. ՍՐԵՆՊՍԼԵՆԻՆ
Կ. ՊՈՐԻՆ 14 յունվար 1894

ԳԵՆԵՐԱԼ

Լօսարա 24 յունիս.
Իսկիթէրանն Տէրաատէթ ալֆրի
Սըր Ֆիլիբ Գըրրի պու կրն էօյէնտէն
սօնրա Լօսարատա Այ Սէնթօ քիլիսէրն
սէ լիսէսէսա Մ Զօնէս Անէն Բօն

[illegible]

Պետրոս առաքելին բռնաբարելուհետև խորհամ
վաճիքի գնալուն մեկի գրառն տառիկ գրա-
վաճիքն ուղնելու, վե պուհուն իւզեղինէ միւ-
քէլորէնէն «եաշաւոն գրաւ» տէրու նիտա
հտիւմիշ տիրո

Պեղինն շէ յունվ.

կանգնել իմ քեզ թողնելի բռնեա Պիզմար-
կա կէօթի իւրեան զայն ազատ Մօլթփէ՛ բը-
նէն զարկէ իւր շարէնէն յիշէ պիր առապայա-
ռաքիպէն ուզուն միւստեմ կէզին միշ ,
վէ պատէնու բռնեա Պիզմար զըն քէօշ-
քիւնտէ թաւառ ի թմիշ տիր

ԲՐԵՆԱ ՊԻՃԱՐԳ ՏՈՒՄԱՆ ԿԻՆԻՆ (պու-
լիւն) ԵՅՈՒՆԻՆ ՊԵՐԻՆԵ ԿԷՆԷՏ ԻՐԻՂ՝

ըովն ալ ոչինչ կրցաւ ընել այն միջ-
ակ գործովն համար, որ առանձն-

Սեյ Կ'այրեր, կը սողորդեր, յուսա-
հատութեան միջին ծովսովը հեղ-
համընթակ ընել ուղերով երուանդ-
աւաղդ ու այնքան թաւրմ գոյու-
թիւնը:

Ո՛հ, կը խորհէր երուանդ, չէի
կոնար միտիթարուիլ երբեք, ու ա-
յնքեց միտիթարակաւ սկսաղորդ ձա-

ժերը, այն յաւան անիմալիս օրոտանէն արտուր դէպքէն առաջ — մինչդեռ ինք զուարթ ի երջանակի, անգիտաւ բոլորովին այն հարուածին դու իւր երանտովինը պիտի իրեն, իր մէջ տերմին հետ քովէ քով նստած գարեջուրի փրփրայից գաւառներու առջև, Հերմայոյի, ուրվէ քիչ մը առաջ բաժնուած էր, քաղցրօրէն չին ձայնին հեշտօրօր տպաւորութեամբ։

Որքան արդարեւ, — կռիւնքը, զրեւեր վերացած՝ Քեմալիի Բաղէտու աղայի մերամարտիկ մէկ հիշուէր:

Ոչ, անսոցուտ էին ամեն խօսք ինք անսահմանորէն սիրած իր աշինկայ, իւր սրտին բոլոր սրբաւթնամբ, իւր ամառայլ կենսաբոլլ պատարանքն ալ, վիշտն ալ, անահման եղած էին հիմալ իւր մէջը:

Ինչո՞ր բերք իր անոր, աշխարհում ինչ հարուած մը ընդունելու համար իրեն: Ինչո՞ր անբերաբար չէ՞ր սլօմէկ անկմարթի մէջ պարտեղիքը. զորտէ իր բացեր ու ներք իր անտէղիքը և օկէս բաց կէս խուփ կո-

Վերջին հուլիսին անդրյալ նայուածք
 ցեր էր արձակել վրան, նայուածք
 մը անճառ, հրեշտակալին, և այլ
 լալիկներին արտաքինները այն բա-
 ւոր, որուն այնքան անձկութեան
 կը սպասէր ինք. կը սիրէր զգեց...
 Ո՛հ, խաժասերը կուգար հիմա
 զանկակա՛. գիշատելը, բոլիկ բոլիկ
 ընելը՝ անոր սիրտը, անոր անգուլթ
 աշտո՛տ, անճոգի՛ սիրտը։

Կեցա՛յք սիրելի իրեն՝ սոցը, իրեն
սեր խոստանալէն վերջը՝ Գեղամ՛ը
Կէլէ՛լ մը՝ իւր փողիկոսն սկսեալ
Կնիւնն ոտքէն ծայրը, ապալատակ-
ներու վրայէն սահող ջուրը՝ տարա-
ծուն գիծերու պէս թեթի՛կ այդ, ա-
լալատանկերու փայլը, սև ու զին-տառը
այդ ոշնուկթիւնը, սին գլխով
կնկղտու սկրտով այդ հագուած աղ-
քը մարդկութեան, իւր Զարկին պէ-
սեան, չե՛նքս, իւր Երեւանն ու

Անհիմա պիտի լինի...
Եւ անոր համար... այո՛, անոր համար—հիմար էր մերէր գուշակել,— որ պարզապէս չդէտեսնէ հազարը, ոչ էլ իրեն պէս խաբարէր կարմիր մետաքսէ փողովները ունենալիս, վրան աղամառելէ ոտիս ունեցող զնտաանդով մը փայլուն մայրդեղու իրենէր, պարզ, սեւ, ներքին վարդաշաւանեանքուն մէջ ձալող, իւր անասհաման պատտարանքի

գայա տայաթսր, կէօղէրինի աչըպ վէ սաչարընը եօգարը գալարըրը :
պարօն տէսթիեհանն ապառնտոն սապտա կէսի սօզընըն էանդապըն :

Հիմա խոխորսըն :

Կապաճառ լաւաթորգը՝ առյառուղնը պիւ-
նըղը՝
յիւ պէն անխաբը . . .
Լաւաթորգէն բէճ ֆէնա աղըրը .
զաւընը կիպի պողուլորու, Նէֆէ-
րէլէր տէ ալըճ արը .

(ՑԷԼ-4)

(28)

ՓՈՂՈՑՆԵՐՈՒ ԳՈՒՄԱՆՆ

(G = 7-10-16)

